

[Pia Christmas-Møller]

Det synspunkt kan vi ikke slutte op om, og derfor bør alle og enhver nærlæse disse lovforslag og se dem i sammenhæng; så vil de nå til samme konklusion, som vi er i den konservative gruppe.

Eva Kjer Hansen (V):

Det er tilsyneladende ved at gå op for rød-kløverregeringen, at der er brug for privat børnepasning i Danmark. Det er ved at gå op for rød-kløverregeringen, at der er mange familier, som gerne vil have mulighed for at indrette sig med den børnepasning, som nu engang passer familien bedst.

Men jeg er meget forundret over, at tilskud til privat pasning stadig kun skal være muligt for en afgrænset gruppe. Hvorfor må forældre ikke have lov til selv at passe deres børn? Hvad er det, der gør, at rød-kløverregeringen og regeringspartierne ikke mener, at forældre er egnede til og skal have økonomisk mulighed for selv at passe deres børn?

I Venstre vil vi gerne ligestille familierne, uanset hvilken børnepasningsordning de vælger. Vi synes, at vi skal give familierne et økonomisk tilskud direkte og uafhængigt af, hvilken børnepasningsordning man vælger. På den måde vil vi nemlig få et reelt valg mellem forskellige former for børnepasning. Vi synes, at vi skal give kommunalbestyrelserne mulighed for at give et tilskud til alle, der ikke optager en plads i den offentlige pasningsordning, og der kan jeg i øvrigt henvise til lovforslag fremsat af den tidligere regering, hvor vi netop foreslår disse muligheder.

Vi skal samtidig huske på, at Kommunernes Landsforening i en rapport her i foråret netop har gjort meget ud af i deres konklusion at understrege, at det, der er brug for i dag, er mere fleksibilitet på børnepasningsområdet. Der er brug for støtte, råd og vejledning til forældre med hensyn til, hvordan man kan lave private pasningsordninger, og jeg synes, at det er ærgerligt, at regeringen kommer med et så firkanteret forslag som dette, der kun tilgodeser enkelte familier og ikke også tager hensyn til de familier, der måtte ønske selv at passe deres børn.

Jeg må i øvrigt om lovforslaget sige, at jeg synes, der er en række uklarheder i bemærkningerne. Skal bemærkningerne forstås sådan, at man ikke kan få tilskud, hvis man vælger at

opsige en plads i den offentlige pasningsordning? Altså jeg må gå ud fra, at det må være sådan, at alle, der nu ønsker at få et tilskud i forbindelse med, at de ansætter en til at passe deres børn, kan søge om det, uanset om man i dag har eller ikke har en plads i en offentlig institution.

Vi undrer os i Venstre meget over, at det er et tilskud, man kun kan få i 12 måneder. Hvad skal familierne så gøre, når de 12 måneder er gået? Hvad er da deres mulighed for at finde en pasningsordning?

Jeg undrer mig også meget over begrænsningen på 20.000 kr. Hvorfor ikke lade det være op til kommunerne selv at bestemme, hvor stort et beløb man vil give de familier, der vælger en alternativ pasningsordning? Det er oplagt, at det burde være kommunalbestyrelsen, der selv tager stilling til beløbets størrelse.

Endelig må jeg sige, at når vi i Venstre er meget kritiske over for dette forslag, er det, fordi det kun er foreslået som en midlertidig ordning, nemlig en ordning, der skal gælde i 1994 og 1995. Jeg synes, at ministeren skylder os en forklaring på, hvad man vil gøre efter 1995. Det fremgår af bemærkningerne, at venteliste-problemet med hensyn til offentlige dagtilbud må forventes at være væsentligt reduceret, når vi når udgangen af 1995. Jeg synes, vi har krav på i forbindelse med diskussionen af dette lovforslag at få at vide, hvilke initiativer regeringen vil tage for at løse venteliste-problemet.

Jeg synes, at regeringen svigter de familier, der selv ønsker at passe deres børn, og det synes vi i Venstre er smadderærgeligt.

Steffen Kjærulff-Schmidt (FP):

Inden for økonomisk teori arbejder man med et begreb, der hedder »market failure«, og det dækker over den situation, at der er vigtige opgaver, som det private erhvervsliv ikke er i stand til at løse på en tilfredsstillende måde, så det offentlige må gå ind og hjælpe til. Det er bl.a. sådanne synspunkter, der ligger bag det, at et politisk flertal her i landet har valgt, at det offentlige burde gå ind og overtage børnepasningen som en opgave.

Inden for nyere økonomiske teorier arbejder man også med et andet begreb, der hedder »government failure«. Det er den situation, at det offentlige viser sig ikke at være i stand til at løse de opgaver, det offentlige har påtaget sig.